Seinäjoella, maanantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

VALKOINEN VIIKKO

LAKEUDEN SANA

VALKOINEN VIIKKO

Numero 5

Kansanliikkeen äänenkannattaja

30. I. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

Kuka saa liikutella sk:n ammusvarastoja?

Honkimäen patruunajuttu alkaa vihdoinkin selvitä

Lapuan sk. vaatii tutkimusta

Vaasan kirjeenvaihtajan kuuleman mukaan Lapuan suojeluskunnan aluepäällikkö Kivinen suorittaessaan vuoden vaihteen johdosta suojeluskuntansa varastojen tarkastusta havaitsi, että esikunnanjäsenen maanvilj. Kustaa Lahdensuon talossa säilytettävänä olleeesta ammusvarastosta puuttui 3,600 kiväärinpanosta. Ryhtyessään tämän johdosta tiedusteluihin aluepäällikkö sai kuulla, että maanvilj. Pentti Lahdensuo, joka Honkimäen kyyditysyönä toimi eräänä ministerin vartijoista, oli silloisen puolustusministerin tahdosta siirtänyt 3,600 kappaleen panoserän Lahdensuon talosta Honkimäkeen, missä panokset jaettiin sinne kerääntyneen suojavartion miehille, jotka veivät hajaantuessaan ne mukanaan.

Ent. ministeri Lahdensuo lienee tämän selvityksen jälkeen ollut tämän vuoden alussa neuvotteluissa suojeluskunnan paikallisen päällystön kanssa ehdottaen vajauksen täyttämistä armeijan panoksilla ja kerrotaan neuvottelujen rauenneen tuloksettomina. Sen jälkeen on kuitenkin Lapuan suojeluskunnan nimissä tilattu ilman yliesikunnan tavanmukaista välitystä armeijalta 3,600 kivääripanosta Lapualle.

*

Edelläolevan tiedon johdosta huomautettakoon, että sen piti julkisuuteen päästä vasta tänään. Asia on kyllä ollut tiedossa jo kotvan, ja herättänyt hiljaisuudessa tietenkin tavallista huomiota. Onhan se toki aina jonkun Mäntsälän arvoinen asia.

Eilen pidetysä Lapuan suojeluskunnan vuosikokouksessa kysymys, joka välittömästi koskee juuri sanottua suojeluskuntaa, tuotiinkin virallisesti esille. Kokous päätti pöytäkirjaan merkitä, että patruunajutusta on saatava hetimiten täysi selvyys ja senvuoksi siitä on pidettävä tutkimus. Suojeluskunnan esikunnalle annettiin tehtäväksi kääntyä asiassa piiriesikunnan ja sitä tietä yliesikunnan puoleen, ja odotetaan asiassa kaikkia niitä toimenpiteitä, joita tutkimus aiheuttaa. Ilman muuta kai on selvää, että syyllinen tai syylliset tällaisessa asiassa eivät päässe niinkään helpolla. Mikäli tiedämme, on heidän taholtaan jo joku aika sitten koetettu asiaa kaikessa hiljaisuudessa "järjestää", mutta ei tämä järjestely ole vienyt tulokseen. Toivottavasti järjestely nyt valtiovallan puolelta — jolle se ensi kädessä kuuluu — vie tulokseen, joka pätee.

Mikäli tällaiset asiat koskevat itse suojeluskuntajärjestöä, emme omasta puolestamme haluaisi ruveta niitä repostelemaan, varsinkin kun äskettäin sk.-järjestön taholta on sanomalehdistölle yleensä annettu kehoitus, ettei sen asioita kovin yksityiskohtaisesti kosketeltaisi. Kehoituksesta huolimatta ovat kuitenkin eräät keskustalehdet, m.m. Keski-Pohjanmaalla, yhä jatkaneet sk.-järjestön sisäisiä kysymyksiä koskevien erimielisyyksien käsittelyä. Nyt kyseessä oleva hämmästyttävä paljastus ei kuitenkaan rajoitu yksinomaan sk.-järjestön asiaksi, vaan se koskee koko julkista valtakunnallista elämää. Surullisen kuuluisa Honkimäen juttu laajenee yhä — ja edesmenneen hallituksen "parlamentaariset" laillisuusotteet tulevat päivä päivältä yhä selvemmin oikeaan valoonsa.

Toivomme, että valtiovalta nyt heti käy ankaralla kädellä asiaan. Käytiinhän Mäntsälän juttuunkin nopeasti ja ankarasti.

LANKILANKOSKEN HUOPATEHDAS LAPUA

Villa-, lumppu- ja mattolankoja

HUOPA-SAAPPAITA.

Lankilankosken Huopatehdas Lapua.

Valkoinen Viikko

alkanut lukuisin juhlatilaisuuksin

T.k. 28 pnä alkanut Valkoinen Viikko sisältää lukuisia juhlallisuuksia koska se on järjestetty vapaussodan alkamispäivien ajoiksi. Monet valtausjuhlat, joita jo loppuviikolla ja eilen vietettiin eri puolilla, ovat nostattaneet viikon juhlamieltä. Isänmaallisen Kansanliikkeen juhlia tulee viikon aikana järjestettäväksi yhteensä useita satoja pitkin viikkoja. Eilen jo niitä oli monin paikoin. Kun tila ei salli selostaa niitä yksityiskohtaisesti, poimimme kuitenkin eilisistä juhlista jotakin tärkeämpää.

Pieksämässä puhuivat IKL:n juhlassa eilen prof. B. Sundström ja lääninrov. Kaarlo Salovaara. Lisäksi oli runsaasti muuta ohjelmaa. Samassa yhteydessä oli Mikkelin piirijärjestön perustavakokous. Mikkelissä puhuivat kansalaisjuhlassa prof. Sundström ja past. Antti Leinonen. Lapinlahdella puhuivat op. O. S. Nygren, op. S. Sahlström ja johtaja Vilho Pesonen. Humppilassa puhuivat eilen asess. K. R. Kares y.m. Karstulassa puhuivat leht. Reino Ala-Kulju ja past. Mäkelä. Kotkassa oli juhla jo lauantaina, jolloin juhlapuhujina olivat kansaned. Martti Pihkala ja hra Joos. Miettinen. Pöytyällä puhuivat tohtori Vilho Annala, ins. Saarinen ja khra Selin.

Eilen perustettiin Oulussa IKL:n Oulun piiri kokouksessa, jossa toiminta organisoitiin. Viime viikon aikana on paikallisosastot perustettu m.m. Muuramessa, Jyväskylässä, Lievestuoreella, Laukaassa, Uuraisissa, Haapamäellä, Jämsänkoskella ja Kristiinassa. Piiritoimikunnat asetettiin Uudenmaan ja Kainuun piireissä.

Säännöt

Lakeuden Sanan lahjoittamalle kiertopalkinnolle S.V.U.L:n E.-P:n piirin seurojen väliseen painiotteluun.

1 §.

Kiertopalkinnosta kilpailaan kerran vuodessa piirin kreikkalais-roomalaisten painimestaruuskilpailujen yhteydessä, ensi kerran Seinäjoella 4 ja 5 pnä helmikuuta 1933.

2 §.

Kiertopalkinto joutuu voittajan omaksi kolmen kiinnityksen jälkeen. Pisteet lasketaan siten, että piirin mestaruuskilpailujen esi sarjojen palkintosijoista saa seura 1:stä 3 pistettä, 2:sta 2 pistettä ja 3:sta 1 pisteen.

3 §.

Lahjoittaja velvoittaa seuran, joka kilpailut järjestää, valokuvauttamaan omalal kustannuksellaan kilpailujen osanottajat sekä erikseen voittajajoukkueen ja liittämään molemmat kuvat kiertopalkintoa seuraavaan säännöt ja pöytäkirjat sisältävään arkistoon ja toimittamaan yhden kpl. kuvia Lakeuden Sanan toimitukselle. Voittaja kaiverruttaa tekstin B. Keturilla Seinäjoella ja huolehtii palkinnon kunnollisesta säilyttämisestä ja tuomisesta kulloinkin kilpailupaikalle.

Seinäjoella 28. 1. 33.

Lakeuden Sana.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN

Edustajakokouksen ohjelma

LAUANTAINA HELMIKUUN 4 PNÄ 1933:

Valtakirjain tarkastus Seurahuoneella aamujunain saav.
Klo 10 Kokouksen avaus — Isänmaallisen Kansanliikkeen johdon puolesta maanvilj. Vihtori Kosola
Esitelmä: Kansanliikkeen toiminnan suuntaviivoja, lehtori R. Ala-Kulju.
Esitelmä: Kansanliike ja marxilainen sosialidemokratia — prof. Br. A. Sundström.
Klo 12 Aamiaisloma.
Klo 14 Piirien edustajain tervehdykset ja -esitykset.
Klo 16 Kahviloma.
Klo 16,30 Keskustelua esitelmäin ja piirien edustajain esittämäin ehdotusten ja toivomusten johdosta.
Klo 18,30 Päivällisloma.
Klo 20 **Juhlailtama.**

Juhlailtaman ohjelma:
Torvisoittokunnan esityksiä— Kaart. Jääkärip. soittok.
Puhe — maanvilj. Paavo Rautala.
Yksinlaulua — hra Valio Harmaakivi.
Väliaika.
Torvisoittokunnan esityksiä.
Juhlapuhe — eversti Arne Somersalo.
Mieskuoron esityksiä — Lapuan Mieskuoro.
Viulunsoittoa — taiteilija E. Heinonen.
Puhe — pankinjoht. Iivari Koivisto.
Maamme.

Liput: 10:— ja 15:— markkaa.

SUNNUNTAINA HELMIKUUN 5 P:NÄ 1933:

Klo 10 Juhlajumalanpalvelus kirkossa, juhlasaarn pitää asessori K. R. Kares.
Klo 12 Kunnianosoitus sankarihaudalla, puhe kansanonpistonjoht. Jaakko Lammi.
Seppelten lasku.
Aamiaisloma.
Klo 14 **Edustajakokous:**
Esitelmä: Kansanliike ja lainkunnioitus — asessori K. R. Kares.
Esitelmä: Kurin välttämättömyys Kansanliikkeessä — tohtori Vilho Annala.
Esitelmä: Naisten toiminta Kansanliikkeen piirissä johtaja Hilja Riipinen.
Klo 16,30 Kahviloma.
Klo 17 Vapaita puheita ja keskustelua.
Kokouksen päättäminen.

Edustajakokous, kanslia ja ravintola on Lapuan seurahuoneella. Edustajakokoukseen pääsee varsinaisten edustajien lisäksi rajoitettu määrä kuulijoita. Majoitusta haluavat ilmoittakoot siitä majoitustoimikunnan puheenjohtajalle konttoristi I. Herttualle, os. Lapua.

Saksa

EI SELVYYTTÄ

Berlini, 29. 1. STT. Ent. valtakunnankansleri von Papen jatkoi lauantai-iltana ja sunnuntaina niitä neuvotteluja, joihin hän valtakunnanpresidentin toimesta ryhtyi. Neuvotteluja ei vielä ole saatu päättymään. Selvyys tilanteeseen voitaneen saada vasta maanantaipäivän kuluessa.

Lapuan sk:n vuosikokous

pidettiin eilen. Erikoisuutisena mainitun lisäksi käsiteltiin m.m. seuraavat asiat:

Esikuntaan valittiin Jussi Mullu, Jussi Pajula, Jalmari Hasselblatt ja Niilo Kojola. Tilintarkastajiksi tulivat Köpi Annala ja Yrjö Lehtinen, varalle Saurio ja Hakala, kurinpitolautakuntaan A. Koro, Y. Ylitalo ja Hautamäki. Lisäksi valittiin m.m. huvitoimikunta.

— **Mäenlasku.** Pirkkalan Urheilijain eilisissä mäenlaskukilpailuissa tuli voittajaksi Nuotio 221,71 pisteellä, hypyt 42 ja 43 m., toisena E. Järvinen 196,5 pist, hypyt 37 ja 39 m.

De Valera

VOITTI VAALIT LOISTAVASTI

Dublin, 29. 1. STT. Irlannin Vapaavaltion parlamenttivaalien lopullinen tulos muodostui seuraavaksi:

De Valeran kannattajat saivat 77 paikkaa, Cosgraven puolue 48, riippumattomat 8, keskusta 11, työväenpuolue 8 ja riippumaton työväki 1 paikan.

Invaliidijuhla Seinäjoella

Eilen oli koonnut Rautat. salin juhlaisaa väkeä täyteen. Ohjelmassa oli m.m. op. Katajan voimakashenkinen juhlapuhe, va Skytän lausuntaa (Koskennientä), va Gummeruksen yksinlaulua, sk. sekakuoron lauluja, joista mainittakoon m.m. Madetojan—S. Joupin tunnelmallinen Hämärän-ääniä, ja lopuksi piirisairaalan lottain toimesta järjestetty kuvaelma.

Lapuan kirkonkylässä oli eilen myöskin harrashenkinen invaliidijuhla. Ohjelma oli monipuolinen ja arvokas. Väkeä olisi saanut olla enemmänkin.

Suur-Britannia

EI PALAA VIELÄ KULTAKANTAAN

Lontoo, 29. 1. STT. Rahaministeri Neville Chamberlain on selittänyt lauantai-iltana Birminghamissa pitämässään puheessa, ettei Suur-Britannia palaa kultakantaan ennenkuin on saatu varmuus, että järjestelmä on toimiva. Tässä suhteessa olisi päästävä selvyyteen kansainvälisellä sopimuksella kultarahakannan toiminnan ehdoista.

Tiistenjoen rintamamiesyhdistys

vietti eilisiltana arvokkaan juhlan, jossa väkeä oli sali aivan täynnä. Päivän muistoja koskettelevia, isänmaallishenkisiä puheita pitivät nimism. Koro, kapt. Vihantola, past. Huhta ja maanv. Kosola. Trio soitti useita mieltymyksellä kuultuja kansallisia säveliä. op. Ellilä ja toim. Viita lausuivat, ja mv. Vesala pakinoi mielenkiintoisesti vapaussodan alkumuistoista. Lopuksi esitettiin näytelmä.

Berlinissä

PANTU KOMMUNISTIT AHTAALLE

Berlini, 29. 1. STT. Poliisipäällikkö on kieltänyt kaikki kommunistien kokoukset ja mielenosoitukset ulkoilmassa sunnuntaina. Toimenpidettä perustellaan sillä, että lauantai-iltana kommunistit olivat levitelleet lentolehtiä, joissa kehoitettiin yleislakkoon sekä toimeenpanemaan melenosoituksia sunnuntaina useissa julkisissa paikoissa Berlinissä.

Jääpallo

Sunnuntaina suoritettiin A-sarjaotteiut jääpallossa Helsingissä ja Viipurissa. Edellisessä Sudet voittivat IFK:n 1—1 ja Viipurissa ViPS HJK:n 2—1.

B-sarjoja pelattiin eilen neljä. Sortavalassa Sort. PS voitti Varkauden Urh. 4—1, Porvoossa PPS HPS:n 3—1, Raumalla Vaasan PS RPIirot 6—2 ja Lappeenrannassa LUM VR:n 4—2.

VALKOINEN VIIKKO

Valkoinen Viikko alkoi t.k. 28 päivänä. Vapaussodan alkumuistot elävät näinä aikoina, 15 vuotta tammisunnuntaiaikojen jälkeeen, verevinä ja lämmittävinä valkoisen kansan mielessä, ainakin niiden, jotka henkilökohtaisesti joutuivat osaaottamaan suuren vuosisataisunelmamme ratkaisuhetkiin. Kaikkialla on nyt juhlittu ja juhlitaan. Näihin päiviinhän liittyy Pohjanmaalla eri seutujen vapauttamismuistot ja muualla taas niihin liittyvät läheisesti rintamien alkujärjestelymuistot. Ilman erikoista Valkoista Viikkoakin muistot siten palaavat näihin aikoihin, mutta Isänmaallinen Kansanliike on tehnyt arvokkaan aloteen liittämällä suunnitellun valistusviikkonsa juuri näille päiville.

Eipä meillä olekaan tänä 15 vuotena tällaista viikkoa vielä vietetty. Punaisia viikkoja sensijaan on vietetty vuosi vuodelta. Hidas ja kärsivällinen on ollut Suomen valkoinen väki, mutta kun se nyt lopulta pari vuotta sitten heräsi, heräsi se toivottavasti myöskin lopullisesti huomaamaan, mitten tärkeätä on ruveta vaalimaan myöskin isänmaa-aatetta — senjälkeen kuin lähes 15 vuotta täällä on suvaittu vaalia ja vahvistaa niitä aatteita ja pyrkimyksiä, jotka kannustivat veriviholliseemme, ryssään, v. 1918 liittyneitä punaisia kansalaisiamme.

Että syytä juuri Isänmaallisella Kansanliikkeellä on tehdä nyt aivan perustavaa työtä isänmaa-ajatuksen kirkastamiseksi, sen huomaa tänäkin hetkenä n.k. laillisuuslehdistön niistäkin kirjoituksista, joissa palataan vapaussotamuistoihin. N.k. keskustalehdistömme on näinä päivinä vapaussodasta kirjoittaessaan yhäkin liehinyt vasemmistoaineksia ellei muuten niin tuomalla esiin tuota alituiseen vatvottua sanamuotoa: kansalaissota. Mekään emme kiellä, etteikö vapaussotamme olisi ollut — ikävä kyllä — myöskin kansalaissota, mutta sen "ikävyyden" syy on kokonaan niissä punaisissa aineksissa, jotka silloin käytännöllisesti katsoen yrittivät liittää maamme aasialaiseen neuvostokomentoon ja jotka heti vapaussodan jälkeen aloittivat uuden, hyvin organisoidun, kansainvälisesti ja moskovalaisesti avustetun työn niiden saavutusten tuhoamiseksi, joiden puolesta vapaussodan verikentillä niin raskaat lunnaat maksettiin.

Kun Lapuanliike ja sen työtä jatkava Isänmaallinen Kansanliike tällä valistusviikollaan lähestyy kansalaispiirejä, on sopiva aika rinnastaa liikkeen päämääriä vapaussodan päämääriin, koska niillä on yksi ja sama lähtökohta. Juuri saapuneista keskustalehdistä luemme eräästäkin ,että itsenäisen kansan vapauspyrkimyksissä on näinä 15 vuotena pahasti petytty. Niin onkin, mutta on petytty toisella tavalla kuin nämä lehdet, puoluelehdet, laskevat. Mainittu maalaisl. lehti kirjoittaa nim.: "Itsekkäät, siivottomat keinottelijat, jotka pröystäilevät yli isänmaallisuudellaan, repivät voimainsa takaa hajalle sitä joukkoa, joka rintarinnan kulki vapaussodan kentillä".

Tämä on todellakin jo siivotonta. Kansanliikkeen on vastattava tällaiseen vapaussodan muistojen "kunnioittamiseen" omalla suoralla tavallaan: tuollainen puolue-elämä on julistettava viholliseksemme, ja jos sen parissa ehkä löytyykin joku silloinen valkoinen rintamames, niin häntä on tältä taholta myös vihollisena kohdeltava, ellei hän ajoissa huomaa olevansa väärässä rintamassa. Rehellinen ja avoin taistelu tuollaisia valkoisiksi itseään kuvittelevia kynäilijäkaarteja kohtaan — se olkoon tämän viikon velvollisuutemme.

Tällä hetkellä ei liene pois tieltä viitata myöskin siihen rikolliseen, historiaa vääristelevään kiihoitukseen, jota valtiovallan taholtakin tänä päivänä sallitaan. T.k. 28 päivän numerossaan kirjoittaa sos.dem puolueemme päälehti päärtikkelissaan seuraavankin "historiallisen" arvioinnin:

"Mitään ulkonaista vihollista vastaan tähdättyä sotaa ei sitä tullut. Pohjanmaalla olleet venäläiset sotamiehet, jotka kernaasti olisivat halunneet lähteä kotiin, riisuttiin aseista. Senjälkeen valkoinen armeija marssi etelää kohti; punainen armeija tuli vastaan; kansalaissota syntyi. Että se oli kansalaissota, sen tiesivät parhaiten ne valkoiset miehet, jotka itse olivat sodassa mukana. Porvariston rehellisimmät miehet ovat kin sen myöntäneet. Mutta kun voitto oli saatu ja koko maassa raivosi työväkeä vastaan tähdätty terrori, silloin voittoisa yläluokka itsensä imartelemiseksi ja voittonsa kaunistamiseksi, keksi "vapaussota"-käsitteeen."

Tähän sopii kysyä: kuinka kauan rehellinen suomalainen työmies jaksaa sietää tällaista asiain vääristelyä, ja kuinka kauan valtiovallan taholta sen sallitaan jatkuvan? Eivätkö näiden päivien pyhät muistot velvoita meitä kansakuntana astumaan miehissä rikollisen marxilaisvalheen hävittämisen tielle? Eikö mitta jo ala nyt, 15 vuoden jälkeen, olla täysi ja hedelmät kypsät poisleikattaviksi?

Tässä joku hajanainen ajatus, jossa sopii askaroida suurten muistojen Valkoisella Viikolla.

ISÄNMAAN TIE

TIE SUORANA AUKEAA.
ISÄNMAAN TIE.
TE MIEHET! TE ASTUKAA SITÄ!
AIN' KÄYKÄÄ PUOLESTA VAPAUDEN
KUIN MUINOIN POUTTU
JA ILKKA.
LUKOT LYÖTY ON KIINNI
RAJOJEN.
SIELLÄ TAKANA SORTO
JA PILKKA.
HENGET URHOJEN HAUDOISTA
PUHUVAT NÄIN:
TE KUULKAA TAATTOJEN SANAA.
POIKAMME, PAINAKAA
ETEENPÄIN
PYHÄN VARTIOLIPPUMME VANAA.
AINA POIKAMME PAIKALLAAN TAPAA
VALVEILLA ITÄ.

TIE SUORANA AUKEAA.
ISÄNMAAN TIE,
JOLLA VANNOIMME TUHANNEN VALAA.
TÄTÄ MAATA EI VIERAALLE
ANNETA ME,
JONKA MULLASSA SANKARIT MAKAA.
KÄSIN KÄNSÄISIN KYLVÄMME
PELTOMME.
ON SIEMENEN HEITTO VAKAA.
TAAS KOURAT TARTTUVAT
TAPPARAAN,
KUN UHKAA ILKEÄ ITÄ.
TÄTÄ MAATA EI ANNETA
TUUMAAKAAN!
EI HUOVEILLE MYÖDÄ SITÄ,
NIIN KAUAN KUIN KANSAMME RINNASSA
VAPAUDEN TULET PALAA!

Erkki Peltonen.

Siirtomaatavaroita hedelmiä, herkkuja

ostatte edullisimmin

Kahvikomppanialta

Vaasasta.

Puhelimet 1125 ja 1425.

Muistakaamme!

Kuluva viikko, joka on omistettu "valkoisen viikon" nimisenä sankaritarinalle, josta versoi valkoisten hankien punaamin veriruusuin kansamme unelmoima vapaus, on mielestämme pääasiassa omistettava niille, jotka noista veriruusuista ovat ruumiiseensa saaneet elämän kestävän okaan, — invaliideillemme. Me, jotka kannamme rinnassamme sydäntä, joka sykintä kuuluu lähinnä Isänmaalle, muistamme usein heitä, jotka nukkuvat kumpujen alla, joiden äärelle me kokoonnumme usein toistamaan taistelulaulujamme, mutta muistammeko kylliksi usein heitä, jotka keskellämme vieläkin kärsivät enemmän kuin me muut, vapautemme lunastuksen jälkilaskuja.

Ihminen on unohtavainen. Siksi emme aina jaksakaan täydellä sydämellä suhtautua heihin, jotka viikoineen ja virheineen **v i e l ä** elävät keskellämme, vaikkakin kantaen useakin ruumiissaan jäytävää tuskaa. Ne, jotka ovat leikissä mukana olleet ja ehjinä säilyneet, eivät tovereitaan ole koskaan unohtaneet, joskin elämäntaistelu heistäkin on joistain tehnyt kovasydämisempiäkin kuin he alkujaan ovat olleet. Ihmettelemmekö siis heitä, jotka ovat näinä vuosina ruumiillisesti ja sielullisesti kärsineet, jos hekin ovat katkeruutensa **j o s k u s** näyttäneet.

Paatisten kumpujen alla nukkuvat eivät odota meiltä enää muuta kuin velvoituksen heitä aina muistamaan. Sitäkään eivät he itse vaadi, mutta meidän isänmaallinen omatuntomme jokaisen suomalaisen rinnassa sen vaatii. Mutta keskellämme elää ja kärsii harveneva joukko, jolle olemme yhtä suuressa kiitollisuudenvelassa, sillä he, vapaussodan invaliidit, ovat eräissä ja useissa tapauksissa saaneet osaltaan vieläkin kalliimmasti kuin sankaripatsaitten alla lepäävät, joille täysi kunnia, ostaa meille toisille vapauden.

Muistakaamme siis heitä aineellisin ja henkisin avuin, joilla siihen on suoniin pienintäkään tilaisuutta. He ovat sankareita, suuressa merkityksessä ja heitä on näinä itsenäisyytemme alkuvuosina liiaksi unohdettu. Älkäämme ottako tulevien aikojen tuomiota päällemme. Muistakaamme vapautemme invaliideja.

Suomalainen, unohda jotain muuta vähemmän tärkeää, mutta älä **e n ä ä** unohda vapaussodan invaliidia.

Aseveli.

Seinäjoen sk:n vuosikokous

Seinäjoen sk:n vuosikokous pidettiin Yhteistalolla lauantaina. Kokouksen avasi aluepäällikkö I. Punkari. Puheenjohtajaksi valittiin sk. Niilo Harja ja sihteeriksi sk. kers. Saku Jouppi. Aluep. Punkari esitti vuosikertomuksen, joka hyväksyttiin. Vuosikertomuksen, selvisi, että toimintaa sk:lla on ollut runsaasti. Harrastustunteja miestä kohti on saatu 88,31 tuntia, jota määrää on pidettävä hyvänä. Vielä esitti aluepäällikkö luettelon toimivien jäsenten v. 1932 saavuttamista harrastustunneista. Tilit hyväksyttiin ja myönnettiin esikunnalle tili- ja vastuuvapaus. Kuluvan vuoden talousarvio, joka päättyy Smk. 30,500:—, hyväksyttiin.

Esikunnan jäseniksi valittiin entiset nim. res. luutn. Paavo Osola, sk. vääp. Jussi Korpikoski, sk. kers. Arvo Siirilä ja sk. stm. Sulo Rintala sekä varalle sk. sotamiehet Lauri Keskilä ja Veikko Puntala. Tilintarkastajaksi valittiin luutn. Reijo Juurinen ja sk. stm. Hugo Kaija sekä varalle sk. vääp. Verner Ekman ja sk. stm. Urho Nygrén. Kurinpitolautakuntaan valittiin sk. vääp. Sulo Nygren ja sk. sotamiehet Lauri Jouppi ja Antti Ujanen sekä varalle sk. sotamiehet Antti Hannula ja Arvi Tervala. Huvitoimikuntaan valittiin seuraavat: res. vänr. Runar Smedlund puheenjohtajana sekä res. vänr. Arvo Sarpo, sk. kers. Niilo Harja, sk. kers. Arvo Mattila ja sk. stm. Eero Rönkönharju. Urheilutoimikuntaan valittiin sk. stm. Eemeli Raivio puheenjohtajana sekä sk. vääp. Aksel Parman, sk. alik. Jussi Tala, sk. alik. Iisakki Setälä ja sk stm. Väinö Nevalainen.

Yhteistalon hallintoneuvostoon valittiin sk. vääp. Sulo Nygren ja sk. stm. Antti Ujanen sekä varalle sk. stm. Lauri Keskilä. Yhteistalon järjestysmiehiksi valittiin sk. alik. Helge Latvala ja sk. stm. Mauno Katila.

RINTAMAMIEHEN ajatuksia

VALKOISELLA VIIKOLLA 1933

VRL:n E.-P. piirin sihteerin tark. Jalmari Salon puheissa

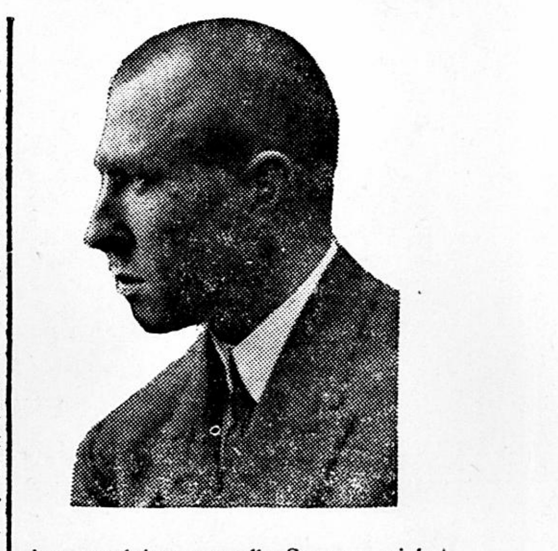

Lakeuden Sana oli Valkoisen Viikon alkajaispäivänä puhelinkeskustelussa ylämainitun henkilön kanssa, ja tuli pyydetyksi muutama mietelmähaastattelu:

— Mitenkäkö Pohjanmaa nousi? Tämä kysymys on samalla sekä laajakantoinen että yksityiskohtainen. Siihen on helppo vastata ainakin sen, joka itse alunperin on ollut mukana, tuntenut, nähnyt ja kuullut vapaudenkapulan kiertomatkan lakeuksilla.

— Jo vanhoilta ajoilta perintönä kansan veressä on pohjalainen talonpoika omaksunut vapaudenkaipuun. Tämä kansa on läpikäynyt Nuijasodan muistot ja routavuosien inhat ajat, ja nyt koitti ihmeellisen Kaitselmuksen kädestä Suomen kansalle hetki, jolloin se pääsi koettamaan irtautua vuosisataisesta sortajastaan. Oli ilman muuta selvää, että lakeuden miehet, niin matalamman majan kuin kunnan huomattavammassa yhteiskunnallisessa asemassa oleva henkilökin, tunsivat saman väkevän kutsun tarttua niihin aseisiin, joita kullakin oli, ja nousta ase kädessä taistelemaan. Silloin ei tunnettu puoluerajoja, eivätkä kielirajatkaan tehneet asialle esteitä. Rikkaampi ja köyhempi olivat veljet, sillä asia, minkä puolesta oli lähdetty taisteluun, oli niin suuri, että kaikki tämä unohtui ja jäi toisarvoiseksi sen rinnalla. Tällöin todella kaikki, joita ei punainen saasta ollut soaissut, olivat valmiit ainoaan: uhraamaan. Tätä todistavat myös lukuisat sankarikummut, jotka kohoavat kirkkojemme juurilla muistutuksena meille jälkeen jääneille.

— Oliko joka paikassa varma usko asian onnistumiseen?

— Vapaussota, joka alkoi tammisunnuntaina, tammikuun 28 pnä, oli tuskallisen jännittävää, jopa pelottavaakin, siihen saakka kunnes Oulu ja muu Perä-Pohjola oli vallattu. Mutta jo helmikuun 4 pnä, jolloin koko Pohjanmaa oli vapaa, levittäytyi rauhallisuus ja varmuus yli maakuntamme ja jokaisen pohjalaisen rintamamiehen sydämessä vahvistui usko, että sota voitetaan.

— Entä itse alku ?

— En tahdo tässä yhteydessä ruveta mitenkään selostamaan yksityiskohtaisemmin alkutapahtumienkaan kulkua, sillä se veisi varsin laajalle ja sehän on suurin piirtein tuttu vapaussotahistoriamme lehdiltä. Mutta sensijaan haluan vain mainita niistä yleisistä tunnelmista ja mietteistä, jotka kannustivat miehiä silloin, mihin, jotka tulilinjoille joutuivat. Tämä usko, joka saavutettiin voittoon, ei perustunut mihinkään laskelmiin. Ei voitu arvioida omia mahdollisuuksia eikä myöskään vihollisen voimasuhteita, vaan veren antama käsky taisteluun pani hiljaisena joka sydämeen. Ja on sanottava, että ellei tätä käskyä ollut, emme olisi tällä hetkellä vapaa kansa. Ja vielä on sanottava, että saman käskyn tunsivat myös Karjalan miehet sekä monissa seuduissa muualla Suomea miehet, jotka järjestäytyivät pieninä hiljaisina joukkoina tukemaan sitä päähyökkäystä, mikä tapahtui sitten Hämeen rintamalla.

— Kun nykyisen poliittisen ristiriitaisuuden aikana muistelee niitä vapaussodan päiviä, niin on toisinaan vaikea uskoa, että kaikki, mitä senjälkeen on tapahtunut tässä maassa, on todella tapahtunut. Tuskin oli montakaan vuotta vierähtänyt, kun samat vihollisemme olivat päässeet pesiytymään maassa johtavimmillekin paikoille. Niin pian olivat vapaussodan kalliisti ostamat tulokset ilmeisessä vaarassa. Sodan päätyttyä nousivat politiikkamestarit kellareistaan ja alkoivat vanhain nuottien mukaan johtaa asioita tässä maassa. Seuraus on nähty. Rintamamiehet ovat kantaneet usein raskasta mieltä. Raskasta mieltä ovat kantaneet valkoisten vainajien omaiset, jotka joutuivat uhraamaan kalleimpansa.

— Rintamamiehet katselivat hiljaisina politikoitsijoiden lupauksia ja odottivat, mutta turhaan, kunnes viimein kansa itse oma-alotteisesti työntäen syrjään muodolliset esteet iski nyrkin pöytään v. 1930. Tällöin politiikkamestarit häikähtivät ja neuvottomina sormi suussa jäivät seuraamaan tilanteen kehitystä. Tapahtui sarja tekoja, joiden yksityiskohtaiseen arviointiin ja punnitsemiseen en halua tässä yhteydessä ryhtyä mutta joiden pohjana oli sama ajatus kuin se, mikä kannusti v. 1918: kauniimpi orjaa elämää on kuolo hirsipuussa.

— Mitä rintamamiehet tällä hetkellä lähinnä toivovat?

— Hartain toivomme on, että ne, jotka tässä maassa sanovat ajattelevansa isänmaallisesti ja kansallisesti, olisivat saaneet itsellensä kirkastumaan sen tosiasian, että isänmaa ja sen etu on tärkeämpi kuin puolueet sitä yksityiset ryhmäedut, jotka hyvin mielellään riidelkööt politiikkamestarit. Tämän maan multa on jo niin monta kertaa juonut puolustajainsa lämmintä verta, että olisi jo korkea aika isänmaanystävien sykkivät yhdä veljenkättä ja turvata vilpittömästi vapaussodan kerkein isänmaa-ajatus: Valkoinen Suomi!

Palkintoina 20,000 Smk.

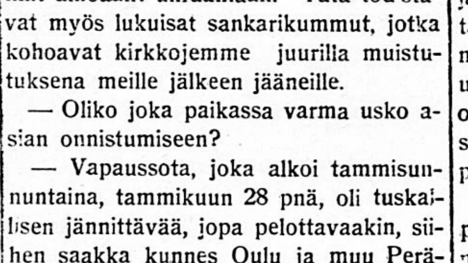

Kutsumme Teidät osallistumaan kilpailuun sopivan nimen keksimiseksi viereessä kuvatulle savukeuutuudelle, jonka laadusta sanomalla lausunnelle mielipiteenne. Kilpailuehdot saatte jokaiseen rasiaan liitetystä lomakkeesta tai myöskin konttoristamme Helsingissä, Lastenkodinkatu 5.

I palkinto	Smk.	5,000:—
II „	„	3,000:—
III „	„	2,000:—
20 palkintoa à Smk. 500:—	„	10,000:—
Yhteensä palkintoja	Smk.	20,000:—

Smk. 3:— à 25 kpl.

SUOMEN TUPAKKA O.Y.

Nimiehdotukset lähetettävä ennen helmikuun loppua.

Uusi osakunta

Kymenlaakson ylioppilaskerhon eilisessä vuosikokouksessa päätettiin liittää Helsingin yliopiston konsistoriolle anomus Kymenlaakson osakunnan perustamisesta. Anomus jätetään helmikuun ja on tarkoituksena, että uusi osakunta aloittaisi toimintansa jo ensi syksynä.

Lapualaisnuoret!

Näinä päivinä tasan 15 vuotta sitten kajahtivat ensimäiset laukaukset itsenäisen, valkoisen Suomen luomisen puolesta. Ja näinä samoina päivinä vuodattivat silloin verensä ensimäiset valkoiset miehet, jotka sisimmässään vapauden kutsun tuntien olivat taisteluun lähteneet. Nyt tunnemme me sisimmässämme jälleen kutsuu. Se velvoittaa meitä ryhtymään aatteiden taisteluun. Se huutaa meille kehoittavana sydämissämme. Meidän on koottava isänmaalliset nuoret yhteen ja meidän on herätettävä isänmaallisuuden henki tämän maan nuorten sydämiin. Vapaussankarien muisto velvoittaa meitä siihen.

Talvella 1930—31 perustettiin Lapuan Liikkeen hengessä toimiva Sinimusta-järjestö isänmaallisten nuorten kokoamiseksi L. L:n karhulipun alle. Nyt IKL:n ryhdyttyä jatkamaan L. L:n aloittamaa työtä on Sinimusta-järjestö liitetty IKL:ään ja vetoaa isänmaallisiin nuoriin kehoittaen heitä asettumaan yhteyteen Sinimustien keskusjohdon kanssa osoitteella Helsinki, Runeberginkatu 51 A. 5.

Helsingissä, tammikuun 27 p:nä 1933.

SINIMUSTIEN KESKUSJOHTO.

Sinimusta-järjestöstä ja sen päämääristä

NUORET, isänmaa kutsuu Teitäkin!

Sinimustista ei ole mitään kuulunut vuoden 1931 jälkeen, jolloin kouluhallituksen ylijohtaja julisti järjestön nuorisolle sopimattomaksi ja saman vuoden keväällä vaati erotettavaksi erään koulun 17 oppilasta valtansa näytteeksi. Olivathan nuo oppilaat toimineet isänmaallisuuden elävöittäminä tahtoen muistaa niitä miehiä, jotka vapaussodassa olivat saaneet vuodattaa vertaan ja jotka nyt raajarikkoina, silloin vielä valtiovallankin miltei kokonaan unohtamina, saivat kärsiä oloista, jollaisia ei monilla punakaartienkaan "sankareilla" ollut. Heitä nuo nuoret tahtoivat palkita vointinsa mukaan ja rohkenivat käyttää sanaa "isänmaallinen", mikä silloisissa oloissa oli sopimatonta ja "toisia loukkaavaa" Koulussa kuitenkin asia saatiin järjestetyksi, mutta sitten viikkojen kuluttua tuli yllätyksenä tieto: "Niskoittelevat" koululaiset erotettu! — Tämän jälkeen ei sinimustista ole kuulunut mitään. Järjestön on luultu kuolleen ja eräillä tahoilla on iloittu siitä, että nuori polvi on saatu "rauhoitetuksi" ja vedetyksi syrjään kapinallisesta Lapuasta.

Parhaillaan vietetään maassamme Valkoista viikkoa ja sinimustat järjestävät monilla paikkakunnilla juhlia samoissa merkeissä kuin koko järjestökin aikoinaan perustettiin. Sinimusta-järjestö ei siis olekaan kuollut. Se elää yhä, kokoaa rivejään ja on jo nyt suurempi ja lujempi kuin koskaan aikaisemmin. Nuorista ei olekaan saatu häviämään isänmaallista henkeä, vaan se on kestänyt raskaat ajat niin nyt kuin ennenkin. Turhaan ovat vastustajat voitostaan riemuinneet. Vainotun henki on vain voimistunut ja lujittunut tuona aikana, jolloin se hiljaisuudessa on työtään tehnyt.

Mihin sitten järjestömme pyrkii?

Sen ainoana päämääränä on toimiminen isänmaamme ja koko Suomen heimon parhaaksi nuorison herättämisellä mukaan siihen taisteluun, mille Lapuan Liike antoi alkusysäyksen ja mitä Isänmaallinen Kansanliike on ryhtynyt jatkamaan. Ne, jotka vielä nyt ovat nuoria, joutuvat joskus astumaan maamme asioista päättämään ja siksi täytyy isänmaallisen hengen elävöittää Suomen nuorisoa. Ja voi käydä niinkin, että jonakin hetkenä soi kutsu taisteluun, taisteluun vapauden ja oikeuden puolesta, taisteluun itsenäisyyden ja isiltä perityn uskonnon turvaamiseksi! Kuinka käykään silloin sellaisen kansan, jonka nuorisosta on tuhottu isänmaanrakkaus!? Se sortuu ja häviää. Turhaan on sen puolesta verta vuodatettu ja turhaan on sille koetettu luoda tulevaisuutta.

Isänmaalliset nuoret! Me emme itse pysty yksityiskohtia myöten ymmärtämään kaikkea sitä, mitä maassamme on tapahtunut ja edelleen tapahtuu, mutta me näemme valtavan osan niistä miehistä, jotka vapaussodassa henkensä uhalla taistelivat, liittyneenä Isänmaallisen Kansanliikkeen rintamaan. Me näemme heidän synkkinä ajattelevan maamme tulevaisuutta ja vieläpä saamme nähdä senkin, kuinka katkerat kyyneleet heidän poskilleen vierähtävät, kun he muistelevat sitä aikaa, jolloin tuhannet Suomen miehet rintamilla kaatuivat uskoen siihen, että maallemme tuon taistelun kautta **saavutetaan onnellinen tulevaisuus.** Me saamme olla tämän todistajina miltei joka päivä. — Onko heillä syytä surra? — Jos kerran suurin osa noista miehistä seisoo synkkinä kansamme tulevaisuutta ajatellessaan, niin jo se riittää meille nuoremmille osoittamaan, että on tapahtunut paljon sellaista, mitä he eivät voi oikeaksi katsoa. Ja kun kerran nämä vanhat, rintamilla karaistuneet miehet liittyvät niihin riveihin, jotka taisteluun ovat lähteneet vapauden ja isänmaanrakkauden pakottamina, niin tottahan me nuoret seuraamme heitä.

Ilkka.

Valkoinen viikko

Näinä päivinä on kulunut 15 vuotta vapaussodan alkamisesta. Sota vietiin silloin voitokkaasti loppuun, mutta vapaussodan sankareiden lopullista päämäärää ei saavutettu. Kansallisesti yhtenäistä suurta Suomea ei ole vielä luotu.

Isänmaallinen Kansanliike, joka on tuon **15 vuotta sitten** aloitetun työn jatkaja, on päättänyt kunnioittaa sankareita ainoalla sopivalla tavalla aloittamalla Valkoisen viikon muodossa uuden taistelun heidän päämääriensä toteuttamiseksi.

Isänmaallisen Kansanliikkeen päätös on meille toimintakäsky. Täyttäkäämme se kunniakkaasti! Näyttäkäämme, että viimeaikainen innokas valistus- ja järjestelytyö kantaa hedelmiä. Valkoinen viikko on oleva meille joukkojen katselmus. Jokaisen paikallisosaston on osoitettava toiminnallaan, mihin se pystyy.

Tämä viikko oli 15 vuotta sitten uuden toimintakauden merkki. Olkoon se nyt meillekin lähtömerkki suureen aatteelliseen taisteluun. Ensimmäisenä tavoitteenamme on kaikkien isänmaallisten nuorukaisten kokoaminen sinimustien lippujen alle ja lopullisena päämääränämme on kasvattaa nuorukaisista miehiä, joiden elämänohjeena on lause: "Isänmaan etu ennen yksilön etua"!

Sinimustat! Sankarien aloittama työ kutsuu. Tällä viikolla on jokaisen sinimustan täytettävä velvollisuutensa ja lakkaamatta ajateltava, miten hän voisi parhaimmalla tavalla toimia isänmaan hyväksi.

Vesainen.

SINIMUSTAT ja kulttuuriliberalismi

On vaaroja, jotka ovat kansoille tuhoisampia kuin sota, rutto tai nälkä, sillä ne eivät tyydy vain surmaamaan yksilöitä vaan tuhoavat kokonaisten kansakuntien henkisen elämän ja rappeuttavat moraalin. Ja mikä pahinta — ne tekevät hävitystyötään hiljalleen, melkein huomaamatta, mutta sitä varmemmin. Ne ovat verrattavissa hienoihin myrkkyihin tai hivuttaviin tauteihin, jotka kalvavat ihmisen elimistöä verkalleen, tuskia tuottamatta, kunnes loppu tulee yllättäen koko kaameudessaan. Tällainen myrkky tai tauti, vaikkakin sielullinen, on n. s. kulttuuriliberalismi, länsimaisen sivistyksen henkinen tuberkulosi, joka on vähitellen vajottanut useat sivistyskansat peloittavan syvälle eetillisen ja moraalisen mädännäisyyden haisevaan liejuun.

Kuvaavana esimerkkinä kulttuuriliberalismin "siunauksista" on Ruotsi, kaikenlaisen suvaitsevaisuuden luvattu maa. Ellei se aikoinaan olisi tuottanut maailemme niin paljon kärsimyksiä, kävisi sen muinoin uljaan ja elinvoimaisen kansan häpeällinen alennustila sääliksi. Sen entisestä suuruudesta ei ole jäljellä mitään — sisällisesti vieläkin vähemmän kuin ulkonaisesti. Puolustuslaitos on surkuteltavassa rappiotilassa, kommunismi ja sosialismi kulkevat voitosta voittoon, kansan suurin osa nukkuu poliittisen välinpitämättömyyden unta ajatellen vain hyvinvointiaan ja huvituksiaan, uskonnonkielteisyys ja vapaa-ajattelu ovat levinneet vuosi vuodelta, siveellinen taso on inhoittavan alhainen. Ja Ruotsin nuoriso — se elää kevytmielisten huvitusten pyörteissä päivästä toiseen. Tällainen asiaintila on juuri samaa kulttuuriliberalismia, jonka puolesta useimmat pääkaupunkilaislehtemme ovat huutaneet äänensä käheiksi kiivaillessaan "Vihreitten laitumien" puolesta.

Rehellisyyden nimessä on myönnettävä kulttuuriliberalismin alkaneen hedelmöidä meilläkin. Onneksi sen tähänastinen vaikutus on rajoittunut miltei yksinomaan pääkaupunkiin, maaseudun säilyessä suurimmaksi osaksi tartunnasta vapaana. Mutta Helsingin antama esimerkki osoittaa selvästi, minne päin ollaan menossa. Suunta on saatava muuttumaan tavalla millä tahansa. Maaseutumme tähän saakka henkisesti terve kansa ei saa "helsinkiläistyä".

Suomen tulevaisuus on nuorten käsissä ja siksi on ennenkaikkea nuorisomme saatava pysymään henkisesti puhtaana. Tässä suhteessa on Sinimusta-järjestöllä suuri ja edesvastuullinen tehtävä. Sen on herätettävä maamme nuoriso tajuamaan, että elämässä on korkeampiakin arvoja kuin ne turhanpäiväiset huvitukset ja irstailut, jotka ovat ylenmäärin sivistyneen Helsingin nuorille kaikki kaikessa. Tehtävä on suuri ja pyhä eikä järjestö saa sitä laiminlyödä! Nuorisomme on varjeltava kulttuuriliberalismin myrkystä!

Sinimustat! Taisteluun isien uskon ja puhtaitten ihanteiden puolesta länsimaisen liikasivistyksen henkistä ruttoa vastaan! Taisteluun ja voittoon!

Kivekäs.

Joh. Wallenius

Seinäjoki. Puh. 68.

Suosittelee hyväksi tunnettua **OLUTTA** (1, 2 ja 3 lk.), mehuja ja kivennäisvesiä.

Varasto Vaasassa Kauppapuistikko 16. Puh. 1285.

Luisteluesitys Seinäjoella

Eilen järjesti Seinäjoen Palloseura luistinradalla pika- ja kaunoluisteluesityksiä. Pikaluistelun taitoa näytti mestariluistelijamme Ossi Blomqvist Helsingistä. Hän luisteli 500 m. 47,6 sekunnissa, mikä on kohtalainen tulos luisteltuna 300 m:n pituisella radalla. Toiseksi tuli V. Korkonen Seinäjoelta, 57 sek. ja kolmanneksi T. Rustanius Seinäjoelta, 60,3 sek.

1,500 m. Ossi Blomqvist 2.35,7 min, V. Korkonen 3.21,3 min ja V. Kaakinen 3.27,7 min.

3,000 m. Blomqvist luisteli tämän matkan tyylikkäästi, yrittämättä, saaden ajakseen 5.40,7 min. Tämän jälkeen saatiin nähdä pariin otteeseen etevän kaunoluistelijattaren, neiti Mary Lindebergin esityksiä. Hänen esityksensä oli sulavaa taidonnäytettä, jota yleisö seurasi mielenkiinnolla. Yleisöä oli radalla runsaan puoleisesti.

O. Y.

Pohjoismaiden Yhdyspankki

Omat varat 450 miljoonaa

Kilpailukausi alkaa,

muistakaa **B. KETURIN kultasepänliikettä,**

Seinäjoella, josta aina saa palkinnot edullisimmin. Varasto on suuri ja monipuolinen. **KIHLAT** y.m. tomitetaan sopivat.

Hinnat halvat! Puhelin 121.

B. KETURI, Seinäjoki.

Vapaussodasta nykyhetkeen

Kenraali Hannes Ignatius

antoi tällä kuulla Rintamamies-lehteen vapaussodan saavutuksia koskettelevan kirjoituksen, joka sietää tulla laajemminkin kansalaisten tietoon, koska siinä hän, tunnettu aktivisti ja yksi vapaussotamme korkeimmista johtajista, sattuvasti arvioi kulunutta itsenäisyysaikaa maassamme. Senvuoksi otamme tähän kirjoituksesta osan:

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 15 vuotta siitä kun Suomen valkoinen armeija mitä vaikeimmissa olosuhteissa nousi aseisiin pelastaakseen isänmaan ulkonaisilta ja sisäisiltä vihollisilta, jotka olivat tehdä Suomesta bolshevistisesta Venäjästä riippuvan valtion.

Se valtakunta, jonka valkoinen armeija silloin rakensi, muurattiin tuhansien kaatuneitten ja haavoittuneitten aseveljiemme verellä. Ja sen valtion perustana oli usko Jumalaan ja rakkaus isänmaahan.

Voiton saavuttua valkoinen armeija hajaantui. Maamme uudet valtiomiehet asettivat päämääräkseen sovittaa sodassa saadut haavat, mutta sen he tekivät koettamalla kaikin keinoin unohtaa, että vapaussotaa oli käytykään, sen muistoja ei saanut ainakaan virallisesti juhlia, sillä se oli muka omiaan ylläpitämään repeämää valkoisen ja punaisen Suomen välillä.

Me olemme vasta 1919 lähtien saaneet kokea kuinka tämä sovittaminen on tapahtunut. Sosialistiset lehdet ovat vapaasti saaneet herjata vapaustaistelijoita lahtareiksi, työväenyhdistykset ovat terrorilla vaikeuttaneet valkoisten soturien työnsaannin työmailla, jollei hän häpeällisesti pyydä anteeksi suurinta tekoaan. Sotainvaliidejamme on viimeisiin vuosiin asti kohdeltu miltei kuin kerjäläisiä.

Näissä merkeissä kului vuosi vuoden jälkeen ja sen mukana kasvoi vuosi vuodelta punainen vaara. Suomalainen talonpoika on hidas, mutta kun vapaussodan kehdossa kommunistit esiintyivät neuvostolan paidoissa, niin loppui kärsivällisyys. Pohjanmaan miehekkään ja isänmaallisen talonpoikaisväestön keskuudessa nousi kansanliike ja miltei samaan aikaan alkoi entisen valkoisen armeijan miehet liikehtiä ja rintamamiesyhdistyksiä muodostettiin kaikkialle.

Kärsivällisyys oli lopussa! Muutos oli saatava aikaan, maksoi mitä maksoi!

Valtiovallalle avautui talonpoikaismarssin jälkeen mitä otollisin tilaisuus, kansanliikkeeseen nojautuen, poistaa pahimmat epäkohdat. Kuinka se on toiminut, sen tiedämme kaikki. Kulunut vuosi on surullinen todistus siitä, miten hallitus on suhtautunut kansanliikkeeseen ja Vapaussodan Rintamamiesten Liittoon. Mentiinpä viime keväänä niin pitkälle, että V. R. L:lta kiellettiin kokoontumisvapaus — tosin lyhyeksi ajaksi. Mikä haaste valkoista Suomea ja sen vapauttajia vastaan ja mikä kansallinen häpeä asettaa valtakunnan pelastajat "parias" luokaksi tähän maahan!

Meidän vastauksemme tulee olla rivien taajentaminen. Valkoinen armeija taas koottuna on mahti, jota ei mikään hallitus uskalla loukata!

Erämaan ritarit,

A. A. Seppälän vanha, tunnettu 5-os. kansannäytelmä, esitettiin lauantaina Seinäjoella S. U:n toimesta. Kun näytelmää aiotaan esittää lähimaakunnassakin, on syytä suositella sitä taidetta harrastavalle yleisölle, sillä se ansaitsee sen sekä sisältönsä että myöskin esityksensä puolesta johon viimemainittuun näyttää pannun paljon huolta. Laulupuolta pitäisi vaan vielä enemmän hioa, samoin kiinnittää huolta maskeeraukseen, varsinkin mitä tulee vanhempien mieshenkilöiden naamakarvoihin, jotka olivat liian keskentekoisia. Joukkokohtaukset menevät kyllä aika reippaasti, mutta eräänlaista avuttomuutta varsinkin liikehtimisessä on syytä vielä poistaa niissä.

Yksityisesiintyjistä haluamme mainita eräitä parhaita tyyppejä. Hra Leskelä ltn. Härmänä lienee asetettava ensi sijalle osan, täydellisen "teatterikonnan", vaikeatulkintaisuuden takia. Hänen ilmeensä ja puhetyylinsä ovat ensiluokkaista työn tulosta, ja esim. lausunnalliset korostukset sellaisia, että niitä maaseutunäyttämöillä harvoin tapaa. "Tuntemattoman" osassa hra Kotiranta pyrkii oikeaan kuvaan, joka tuleekin esille selvästi viimeisessä näytöksessä, jossa hänen välittömyytensä on innoittava. Alkuosissa tapaa vielä liikaa ulkokohtaisuutta. Johdonmukaisia ovat hra Harja likkana (kiitollinen osa, josta moni kuitenkaan ei saisi irti näin paljoa) ja hra Skyttä luontevana Karmalana. Metsäherrana hra Ingman on harvinaisen ehyt ja vailla "näyttelemistä", ja tukkilaisista kiinnittää vapaudellaan erikoista huomiota Närväsen kuva, jota tulkitsee hra Vettenranta. Naisosista on tunnustus ehyimmästä, melkein ilmeisiin perustuvasta saavutuksesta, annettava rva Raiviolle Sannana. Hellan osan suorittaja rva Mäki pääsi sisäisiin vivahteihin parhaiten toisessa näytöksessä tehden muuten aika onnistuneen tyypittelyn.

Näytelmä näin esitettynä ansaitsee tulla huomioiduksi.

V.

Vieras

Herra Lennart Bernadotte saapui eilen puolisoineen erään saksalaisen elokuvamiehen seurassa Tukholmasta Turkuun ja jatkoi sitten pikajunalla matkaansa Helsinkiin.

Kysykää aina Kurikan Lakkitehdas Oy:n

ensiluokkaisia hiihtolakkeja!

Kurikan Lakkitehdas Oy:n lakit edustavat kotimaisen lakkiteollisuuden korkeinta laatuluokkaa. Tehtaamme valmistaa sekä talvi- että kesälakkeja.

Kurikan Lakkitehdas Osakeyhtiö

Kurikka.

Buster Keaton

hauskimmassa elokuvassaan!

vain muutamia päiviä! Klo 6,15 — 8,15 KALEVASSA

Mitä ei tekisi rakkaudesta

Etelä-Pohjanmaan piirin

painimestaruuskilpailut

kreikkalais-roomalaisessa painissa suoritetaan **Seinäjoella Rautatieltalossa** lauantaina ja sunnuntaina helmikuun 4 ja 5 p:nä klo ½8 lauantaina ja klo 8 sunnuntaina.

Piirin seurojen välisestä mestaruudesta kilpaillaan samalla ja **saa** voittaja haltuunsa vuodeksi **Lakeuden Sanan** lahjoittaman kiertopalkinnon.

Molempina iltoina TANSSIA.

Lippuja ennakolta Nygréniltä.

Hotelli National

Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:

Loimaan Seurahuone

Puhelin 60.

Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

1 L. RAVINTOLA KESKUS

Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301

Täydelliset arniskeluoikeudet.

ATERIOIKAA

viihtyisässä ravintolassamme.
Aamiainen 10—13. Päivällinen 16—19.
Kuukausiruokailijoille alennusliput edullisia.
Annoksia kaiken päivää.
Tunnetusti hyvää kahvia y.m. virvokkeita. **Funkkiskabinetti** kokous- y.m. tilaisuuksiin tilauksesta.
Ulkotilaukset toim. huolella ja nopeaan.

Vaasan Raastuvanoikeudessa perjantaina tammikuun 27 päivänä klo 13.

Kantaja: Laillisuus- ja nuorisoseurain leikkikurssiprofeetta Josua Ruotsala Gamlakarlebystä. Vastaaja: yhteiskuntarauhanhäiritsijä Vilho Viita Seinäjoelta. Syyte: herjaus julkisessa painotuotteessa (Lakeuden Pasuunassa) aiheesta: laillisuusmiesten vallankaappaushanke. Kantajan asiamiehenä: Itse Lauri Halme. Oik. puheenjohtajana: hovioik. neuvos Laxén.

Eteisessä vastaaja todistajineen vetelee Finlandiasta ehta "tasavaltaisia" sauhuja. Kantajan todistajista yksi pyylevä mies pitää vastapuolelle esitelmää "totuudessa pysymisestä" . Y.m. Sisäänhuuto.

Todistajat vuoronperään ilmoittavat olevansa saapuvilla. Jonka jälkeen puheenjohtaja vielä tekee merkillisen kysymyksen: Kukas teistä olikaan se Sulanen? (S. on vastaajan päätodistaja. Mistähän herra puheenjohtaja senkin tiesi etukäteen?)

Halme: pyydän Sulasen jäävättäväksi, koska hän on antanut L. Sanalle aiheen uutiseen. Vastaaja: Vastustan, se ei ole mikään syy. Sitäpaitsi aiheenantajia on useitakin. Halme painostaa myös erikoisesti, että Sulanen on työtön. (Se mahtaa olla suuri rikos).

Oikeus harkitsee jäävimuistutusta puoli tuntia ja päättää jäävätä Sulasen! (Ensimäinen tapaus sanomalehdistön historiassa. Se merkitsee sitä, että jos joku lehti haluaa näyttää jonkun uutisensa toteen, se ei siis saa todistajana käyttää henkilöitä, jotka lähinnä jotakin tietävät. — Mitähän hovi tästä tulee arvelemaan? Sopinee jo etukäteen huomauttaa) Honkimäenjutussa todistajat toki päästettiin valalle, vaikkei heidän todistuksiaan otettu ylipäänsä vastaan ja eräs heistä paiskattiin poliisivoimalla ovestakin. Vaasassa on kuosi toisenlainen.

Nojaa. Päätodistaja jäävättiin. Hän oli se todistaja, joka olisi valalla tullut vannomaan, että hän tiesi jotain väitetystä kokoustilaisuudesta Kannuksessa. Mikä hätä Halmeen oli häntä jääväyttää, jos kerran — niinkuin hänen todistajansa sitten kertoivat — tilaisuus oli aivan avoin ja siihen muka kutsuttu muitakin kuin maalaisliittolaisia. Miksi Halmeen piti vielä painostaa jäävivaatimuksessaan, että Sulanen oli tilaisuudessa ollut "kyttänä"? Eihän avoimissa kokouksissa kyttiä pelätä.

Sulasen kohdalta siis juttu meni tällä kertaa plöröksi. Se aiheutti, ettei vastaajakaan voinut esittää povestaan kirjallista lausuntoaan, sillä sehän vahvalta osaltaan nojasi juuri päätodistukseen.

Kantajan todistajille tehtiin erinäisiä kysymyksiä. He kaikki muistivat aivan varmasti, että "ainakaan mitään sellaista, jota uutisessa oli Ruotsalan suuhun pantu, ei Ruotsala ollut puhunut". Mutta kun vastaaja kysyi, mitä se Ruotsala sitten ylimalkaan puhui, he sanoivat ei niin tarkoin muistavansa, koska siitä oli jo pitkä aika. "Jotain maalaisliitosta ja sen järjestäytymisestä se oli" j.n.e.

— Puhuttiinko mitään Lapuanliikkeestä?

— Kaipa siitä puhuttiin, mutta "ei missään tapauksessa mitään sellaista kuin uutisessa oli".

Ja samaan tapaan joka kysymykseen nähden. No, valallaanpa he todistivat. Ja kun kerran niin muistavat, niin muistavat. Mikäpäs siinä. Siis vastaajalta tukka pois ja linnaan.

Ja linnaan se Halme vastaajaa, joka pyysi lykkäystä lisänäytösten hankkimiseen, vaatikin, vieläpä näillä sanoilla: "Tämä Viita on yhteiskunnalle vaarattomampi linnassa kuin vapaudessa, ja kun sillä on ennestään ehdollinen tuomio, niin vaadin häntä nyt rangaistavaksi ehdottomalla tuomiolla".

Taitaa se olla vaarallinen yhteiskunnalle, kun sen päätodistajakin jäävätään. Eihän se itsekään viranomaisten puolelta todistajaksi kelvannut Honkimäenjutussa, vaikka sitä moneen kertaan oli kuulusteltu, vieläpä linnassakin käytetty.

Kun ei vielä olisi väärentäjä koko mies! Mitäpäs se Halme muuten olisi kesken istunnon mennyt puheenjohtajan pöydän luo ja ilman muuta ottanut ja tarkastanut vastaajan kahden todistajan kirjallisten lausuntojen nimikirjoituksia, lausuen arvelevansa, että "jos ne ehkä olisivat väärennettyjä". Muuten: jos minä olisin jossain oikeudessa tuomarina, niin ei minun pöydälleni jokainen asianajaja niin vaan tulisi papereita penkomaan. Se olkoon sanottu.

Halmeen mielestä juttu jo olikin selvä. Ja selvä se tällä kurin kai jo onkin. Mutta lykkäsi oikeus kuitenkin sen erinäisistä syistä. Ei ollut näet Halme vielä saanut selvää Viidan varallisuussuhteista, paitsi sitä ylimalkaista mielipidettä, että kunnanapua se tarvitsee. Niinkuin tarvitsee kin. Lapualtakin kun muutti pois, sai Tiitun Kustaalta muutaman satasen. Oli näet niin röyhkeä, että piti kiinni Kustaan lupauksesta, kun tämä viime kesänä järjesteli niiden Lapualta "poiskarkoitettavien" listaa ja lupasi maksaa matkarahat omasta pussistaan. Mikäs sen mukavampaa, arveli V., laillisuuden kustannuksella kun muuttaa asuinpaikkaa, niin eipä ole ainakaan laittomalla matkalla. Ja niitä pariasataa köyhempi on nyt laillisuuden kassakaappi.

Noniin, ei sivuasioihin. Juttu siis lykättiin, ja vastaaja elelee vielä kuukauden siviilivaatteissa.

Mutta kummia se Sulasen poika vaan oli valaehtoisesti kuullut. Hänellä on kaksi korvaa, ja kuuluvat olevan herkkiäkin, koskapa valioluokan harrastusmerkin saaneen suojeluskuntakersantin täytyy olla tottunut yhtä ja toista aistimaankin. Mutta: hänhän on nyt pelistä poissa. Se taas, että vastaajalla oli ja on joitakin muita, toisenkäden todistajia, sehän ei merkitse mitään.

Ja sitäpaitsi: Ruotsala on mahtava profeetta. Tosin hän on aina vaiti kuin muuri, mutta osaapa Halme sensijaan leuskuttaa eräällä värkillään sitä julmetummin. Sillä miehellä ei sanakirjassakaan ole ainakaan sellaista sanaa, jota kutsutaan vaatimattomuudeksi. Ne Vaasan pojat (vedentuomatkin) ovat näet eri poikia. Punakeltaista lippuaan ne eivät unohda juhlapäivinä vieläkään. Mitä sisikunnassa piilee, siitä kai saadaan nähdä vielä monta jälkinäytöstä. Kohotamme karhunnahkaista hattuamme. Myöskin Josualle ja hänen apulaisilleen. Toivottavasti he jo ovat kotiutuneet Halmeen pistouvaamalta illanistujaiskahvilta, jolle he, meikäläisten heti junalla poistuessa, jäivät sinne, kai näyttämään toteen esittämäänsä vaatimusta, että kannuslaisella todistajalla kuluu tällaiseen matkaan "kolme päivää". Jonka mukaan myöskin todistajakulut sitten määrättiin.

Vapaassa Suomessa Valkoisella Viikolla 1933 kunnioittavasti

V.t. aputoim.

*

Alla julkaisemme kuitenkin ne vastaajain todistukset, jotka oikeudessa sallittiin, vaikka niillä ei perin suurta merkitystä lienekään — ne olivatkin vain tukitodisteita päätodistukselle, jota ei sallittu.

VIITALAN TODISTUS.

Viime vuoden marraskuun 27 päivänä, sunnuntai-iltana, menin erään tuttavani kanssa Kannuksessa herra Uuno Arhion asuntoon iltaa viettämään. Sinne oli ennestään jo saapunut m.m. maanviljelijä Viljami Mattila. Eräässä huoneessa meitä oli 6 miestä ja nautittiin illalla hieman väkijuomiakin. Kun herra Mattila oli soitellut viulua, hän esitti vapaata keskustelua, jonka aikana siirryttiin politiikkaan. Mattila innokaasti parjasi Lapuanliikettä, sanoen m.m.: "Lapuanliike alkaa valmistella uutta aseellista kapinaa, mutta meidänkin puolella ollaan varuillaan ja sitten pannaan paukkumaan". Herra Arhio kysyi Mattilalta: "Tahtoisitko ampua minut, joka olen sinun ystäväsi?" En kuullut kuitenkaan, mitä Mattila vastasi. Niin siirtyi sitten puhelu salaisesti pidetyn kokouksen asioihin, kokouksen, josta olin jo lehdistä lukenut, ja olin nyt utelias kuulemaan siitä. Tällöin Mattila m.m. kirosi ja lyöden nyrkkiä pöytään, puhui jotakin siihen tapaan, että "millä oikeudella se Sulasen poika on päässyt kuuntelemaan meidän keskustelujamme siellä osuusmeijerillä?" Tähän sanoi Arhio, että "kuinkas sinne meijerille on päässyt se henkilö, joka olisi nähnyt, että Sulasen poika on ollut kuuntelemassa?" Mattilan vastauksesta tähän muistan, että hän puhui jonkun koneenkäyttäjän pojan nähneen Sulasen oven takana kuuntelemassa. Pääsin keskustelusta Mattilan kanssa siihen varmaan käsitykseen, että meijerillä todellakin on ollut maalaisliiton taholta järjestettynä salainen kokous, jossa on ollut poliittisluontoinen keskustelu, jonka olisi, Mattilan puheen mukaan, pitänyt pysyä salassa.

UUNO ARHION TODISTUS.

Viime marraskuun 27 päivänä iltapäivällä oli luonani vieraana m.m. Viljami Mattila, joka muun asian yhteydessä kertoi m.m., että maalaisliiton kokouksessa Kannuksen Osuusmeijerillä oli päätetty, että maalaisliitto organisoidaan sillä tavoin, että saadaan kaikkiin sk. esikuntiin oman puolueen miehet, jotenka heillä on määräämisvalta. Kesken kaiken huomautti Mattila, että enemmistö määrää, siis maalaisliitto, ja hän huomautti sen moneen kertaan. Kun huomautin tähän, että minä, joka en kannata tällaista organisoimista ja kun en halua myöskään erota vapaaehtoisesti suojeluskunnasta, että mitäs te teette minulle, jos minä olen teitä vastaan, niin Mattila vastasi, että ammumme, jota asiaa minä tingin moneen kertaan, ja aina oli vastaus: ammumme. M.m. kertoi Mattila, että heitä on kolme miestä valittu, nim. Alfred Tukola, Antti Isohanni ja hän itse, jotka tiedoittavat, vaikka mitä tapahtuu. Sitä en tullut tietämään, kelle he tiedoittavat. M.m. kertoi Mattila, että he olivat saaneet tietää, että meijerin koneenkäyttäjän poika oli tuntenut Sulasen, joka oli ollut kuuntelemassa oven takana. Kaikesta tästä ja muustakin Mattilan puheesta sain sen käsityksen, että heillä, maalaisliittolaisilla, on vakaa aikomus saada omat miehensä suojeluskuntien esikuntiin ja niin poispäin ja määräämisvalta suojeluskunnissa heille, siis maalaisliitolle.

Kirjeenpätkä Laihialta

Kun täältä ei ole näkynyt Lakeuden Sanassa halaistua sanaa ja kuitenkin tätä lehteä leviää tännekin aika pinkka, niin minä päätin kirjoittaa täältä pienen kirjeentapaisen.

Elää tälläkin sentään hiljakseen lapualainen henki ja toimitaankin jonkunverran sen hyväksi — jos eivät lepää toisetkaan. Parhaillaan toimitetaan viljan ja rahan keruuta kansanliikkeelle ja "rahaa tuloo kun tukin ajos", niinkuin tavataan sanoa. Eihän maanviljelijät paljon rahassa halua antaa, mutta viljassa sitä enemmän, ja saadaanhan se muutetuksi rahaksi.

Isänmaallisia juhliakin pidetään Valkoisen Viikon aikana, ja niihin tietysti isänmaallisia kansalaisia menee sankat joukot. Mutta me toivomme sinne saapuvan myös niinsanottuja "laillisuuden huutajiakin", etteivät he olisi sokeita, vaan tulisivat näkemään, ettei kansanliike ole vain "kapinallisia vallankumouksellisia" y.m. Tulisivat näkemään, että se on ajanut läpi useita hyödyllisiä lakeja ja karkoittanut kommunistit jo pois ainakin eduskunnasta ja muualta julkisesta elämästä.

Lausun pari esimerkkiä näiden "laillisuussankarien" laillisuudesta. Mäntsälän viikon aikana kokoontui heitä usein suuri joukko estääkseen muka laihialaisia lähtemästä Mäntsälään, pidätellen rauhallisia matkustajia niinkuin viinapoliisit kieltolain aikana pirtutrokareita ja opettaen heille "laillisuutta". En tiedä sitten, oliko Ilkka tehnyt heistä poliiseja — niinkuin se oli tehnyt eläinlääkäreitäkin.

Hiljattain muuan heistä teki pientä kiusaa eräälle vanhalle aktivistille muuttaen hänen Lakeuden Sanansa osoitteen niin — että se rupesi menemään "muillen maillen vierahillen". Häntä ei kyllä voida syyttää, sillä hän on kuulemma saanut perisyntinä tällaisen laillisuuden. Heistä voisi kertoa yhtä ja toista, mutta näidenkin perusteella voi lukija tunnustaa heidän esiintyvän täysin lainkirjaimen mukaisesti.

Musta Kynä.

Tehtävä

Valkoisella Viikolla:

LEVITÄ

Lakeuden Sanaa

MARXILAISUUTTA VASTAAN

ja

Suomalaisen työn puolesta

taistelette parhaiten ostamalla

Suomalaisen Työn puolueen

(ent. Oikeisto-Työväen ja Talonpoikain puolueen) **suurarpajaisten**

ENNAKKOARPOJA

hinta 50 mk. kpl.

Joka arpa voittaa vähintään hintansa.
Voitot alle Smk. 500:— jaetaan heti tilityksen arvasta saavuttua arpajaistoimistoon arpaan liittyvää kuponkia vastaan.
Kaikki arvat mukana päävoittojen arvonnassa.

Suomalaisen Työn puolueen Arpajaistoimisto.
Helsinki, Kaisaniemenk. 7, h. 4.

KANSALAISET!

Korjauttakaa entinen huonekalustonne taikka täydentäkää sitä tilaamalla yksityisinä kappaleina leposohva, tupakkapöytä j.n.e.

Työ varmaa ja hinta sopiva!

PUUSEPPÄ JUHO KIVIMÄKI, Seinäjoki. Jerikontie 7.

Ruokala- ja Kahvila PIRTTI

Seinäjoki.

II luokan oikeuksilla. Hyvä kohtelu, halvat hinnat.

Myös ruokamiehiä otetaan.

Ostamme

RUKIITA.
OHRIA.
KAURAJA.
TIMOTEIHEINIÄ.

Ajan korkeimmat hinnat.

Seinäjoen Osuuskauppa r.l.

Vaatturiliike T. Laajanen

Seinäjoki. Puhel. 208.

Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

HOTELLI SEURAHUONE

Ilmalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.

Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

Matkustajakoti KALLA

Kuopio.
Puijonkatu 28. Puhelin 730.

Pääautotien varressa, Puijonkadun seisakkeen luona.

Siistejä huoneita kohtuulliseen hintaan.

Autonkulj. S. A. Mäkelä

Turku. Puh. 3244.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: Vilho Viita.

Lehti ilmestyy joka maanantaiaamu.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa **Seinäjoen** kirjapainon yläkerrassa, puh. **85.** Avoinna arkipäivisin klo **10—16, sunnuntaisin klo 16—24.**

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä kehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Vieläkö sopii . . .

Vieläkö sopii palata tapahtuneeseen. Miksei, koska juuri vietetään vapaussodan muistoja. Kenraali Sihvo oli Karjalan rintamalla mies paikallaan — siitä kai ollaan yhtä mieltä. Mutta 15 vuodessa voi tapahtua paljon. Silloinen Karjalan sankari on saanut nyt merkillisen "esikunnan". — Tämä myöhästynyt "viikonkuva" puhuu selvää kieltään. Niin muuttuu maailma . . .

Seinäjoki 1933, Seinäjoen kirjapaino.